του **Ηλία Σμήλιου***

Πιθανόν οι αναφορές στην «ισότητα ευκαιριών στην εκπαίδευση» των κάθε επιπέδου κυβερνητικών (από τον υπουργό Παιδείας μέχρι τους υποστηρικτές αυτής της πολιτικής, εκπαιδευτικούς και παρατρεχάμενους) για να παρουσιάσουν το κλείσιμο των σχολείων ΕΑΕΠ και τη δημιουργία του «**Ενιαίου τύπου Ολοήμερου Δημοτικού Σχολείου**» να πείθουν κάποιους, αλλά σίγουρα κάποια ερωτηματικά για τις **πραγματικές στοχεύσεις** της σχετικής εγκυκλίου παραμένουν ανοιχτά.

Δεν σκοπεύω εδώ να παρουσιάσω αναλυτικά τα στοιχεία της εγκυκλίου, που κάνουν την κατάσταση πολύ χειρότερη απ' ότι αρχικά φαίνεται, παρά μόνο λίγους αριθμούς και αριθμητικές πράξεις να παραθέσω, αφήνοντας τον καθένα να καταλήξει στα δικά του συμπεράσματα. Βασικό στοιχείο λοιπόν της νέας ρύθμισης (αν και τυπικά εξωτερικό) αποτελεί **η περικοπή μίας ώρας από το ημερήσιο ωρολόγιο πρόγραμμα των Δημοτικών Σχολείων με ΕΑΕΠ**. Τι σημαίνει όμως αυτό;

>Συνολικός αριθμός εβδομαδιαίων ωρών διδασκαλίας των (στην πλειοψηφία τους 12/θέσιων) 1347 ΕΑΕΠ: 420 ώρες/σχολείο

>Συνολικός αριθμός εβδομαδιαίων ωρών διδασκαλίας των παραπάνω σχολείων με τον «Ενιαίο τύπο Ολοήμερου»: 360 ώρες/σχολείο

>Συνολικός αριθμός εβδομαδιαίων ωρών διδασκαλίας των παραπάνω σχολείων με την περικοπή της πρωινής ζώνης: 5 ώρες/σχολείο

>Διαφορά εβδομαδιαίων ωρών: 65 ώρες ή **3 περίπου εκπαιδευτικοί λιγότεροι σε κάθε σχολείο ΕΑΕΠ**!

Και 1347 Χ 65 : 24 (ωράριο εκπαιδευτικού) = **3648 εκπαιδευτικοί λιγότεροι στο σύνολο**

<u>των ΕΑΕΠ</u>!

Προσπαθώντας να αμφισβητήσουν το στοιχείο αυτό οι παραπάνω κυβερνητικοί θα μας υπενθυμίσουν την **αύξηση των ωρών διδασκαλίας από 5 σε 6 ημερησίως για τις Α' και Β΄ τάξεις των Δημοτικών Σχολείων που δεν εφαρμόζεται το ΕΑΕΠ** (ξεχνώντας φυσικά τις **2 ώρες εβδομαδιαίως που περικόπτονται από το πρόγραμμα των Ε' και Στ' τάξεων** των ίδιων σχολείων).

Ναι. Αλλά πόσο;

>Συνολικός αριθμός εβδομαδιαίων ωρών διδασκαλίας στα περίπου 2300 Δημοτ. Σχολεία (στην πλειοψηφία τους 6/θέσιων) που δεν εφαρμόζουν ΕΑΕΠ: 174 ώρες

>Συνολικός αριθμός εβδομαδιαίων ωρών διδασκαλίας των παραπάνω σχολείων με τον «Ενιαίο τύπο Ολοήμερου»: 180 ώρες/σχολείο

>Συνολικός αριθμός εβδομαδιαίων ωρών διδασκαλίας των παραπάνω σχολείων με την περικοπή της πρωινής ζώνης: 5 ώρες/σχολείο

>Διαφορά εβδομαδιαίων ωρών: **<u>1 ώρα επιπλέον σε κάθε μη-ΕΑΕΠ σχολείο</u>**!

Και 2300 Χ 1 : 24 (ωράριο εκπαιδευτικού) = **<u>96 περίπου εκπαιδευτικοί περισσότεροι στο σύνολο των μη-ΕΑΕΠ Δημοτικών Σχολείων</u>**!

Για να μη γκρινιάζουν οι παραπάνω κυβερνητικοί για τους υπολογισμούς μας, αναφερόμενοι στην ύπαρξη των (λίγων) μικρότερων από 12/θέσια ΕΑΕΠ και των μεγαλύτερων από 6/θέσια μη-ΕΑΕΠ Δημοτικών Σχολείων, ας «στρογγυλοποιήσουμε» κατάλληλα τους παραπάνω αριθμούς:

3600 εκπαιδευτικοί λιγότεροι στα ΕΑΕΠ – 100 περισσότεροι στα μη-ΕΑΕΠ σχολεία = **<u>3500 περίπου λιγότεροι εκπαιδευτικοί απαιτούνται για την κάλυψη των αναγκών σε διδακτικό προσωπικό του «Ενιαίου τύπου Ολοήμερου Δημοτικού Σχολείου»</u>**…

Κάπου εδώ ίσως τελειώνει ο σκοπός αυτού του με μικρές φιλοδοξίες κειμένου. Αλλά μπαίνω στον πειρασμό ένα λογαριασμό ακόμη να κάνω. Κι επειδή «οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους» να ρωτήσω τους παραπάνω κυβερνητικούς: Γιατί η «ισότητα των ευκαιριών στην εκπαίδευση» δε σημαίνει στο σχέδιό τους την επέκταση των διδακτικών αντικειμένων και των αντίστοιχων ωρών και στα μη-ΕΑΕΠ σχολεία; Γιατί, για παράδειγμα, απαλλάσσοντας

τα μικρότερα παιδιά από το όντως κουραστικό 7ωρο, δεν διατηρείται αυτό μόνο στις Ε’ και Στ’ τάξεις ώστε να έχουν τα παιδιά και 4η ώρα αγγλικών και ένα 2ωρο θεατρικής αγωγής και επιπλέον χρόνο ενασχόλησης με τη γυμναστική, τους υπολογιστές ή ό,τι άλλο; Αντιπαιδαγωγικό θα βιαστούν κάποιοι να απαντήσουν και πιθανόν δεν θα είχαν άδικο, αν δεν «ξεχνούσαν» ότι ο αντιπαιδαγωγικός χαρακτήρας του ΕΑΕΠ (και όχι μόνο…) αφορά το συνολικό περιεχόμενο και τη δόμησή του και όχι γενικώς και αορίστως την ύπαρξη ή όχι σ’ αυτό των συγκεκριμένων διδακτικών αντικειμένων και των εκπαιδευτικών τους.

Μήπως τελικά **η συγκεκριμένη εγκύκλιος στοχεύει αποκλειστικά και μόνο στη μείωση του αναγκαίου αριθμού των εκπαιδευτικών** (έως εξαφανίσεως σε συγκεκριμένες ειδικότητες, όπως οι θεατρολόγοι); Γιατί, για να ακολουθήσουμε τη δική τους αντίληψη για το σχολείο και να δικαιολογήσουμε το παράδειγμά μας με απλά μαθηματικά και πάλι, **με τη διατήρηση της 7ης ώρας για τις Ε’ και Στ’ τάξεις καθώς και τη διατήρηση της πρωινής ζώνης** (ως στοιχείο εξυπηρέτησης των κοινωνικών αναγκών, που οι κυβερνώντες, κι όχι εμείς, «κλίνουν σ’ όλα τα πρόσωπα και τους αριθμούς»…), θα είχαμε:

[(1350 12/θέσια πρ. ΕΑΕΠ Χ 25 ώρες) + 2300 6/θέσια πρ. μη-ΕΑΕΠ Χ 15 ώρες)] : 24 =

2840 περίπου περισσότερους αναγκαίους εκπαιδευτικούς!

Αλλά μάλλον ξεφεύγουμε αφού όπως εξαρχής δηλώθηκε αυτό το κείμενο είναι μια καθόλου «εις βάθος» ανάλυση παρά μόνο μια διαφωτιστική ματιά στις στοχεύσεις της νέας εγκυκλίου επιδιώκει…

Κι αν σας κούρασαν οι τόσοι αριθμοί, κρατήστε μόνο ένα μικρό συμπέρασμα: **«Το σχολείο του 3ου (ή του 4ου…) μνημονίου πρέπει να είναι ακόμη πιο φθηνό»!**

Υ.Γ. 1: Με την ίδια «δημιουργική λογιστική» το υπουργείο Παιδείας επιφέρει άλλη μια μείωση της τάξης των 2000 περίπου εκπαιδευτικών στο αναγκαίο για τη λειτουργία των σχολείων διδακτικό προσωπικό, με τη διάταξη που ψήφισε για την κατάργηση στην ουσία των Τμημάτων Ένταξης και τις αλλαγές στην Ειδική Αγωγή καθώς και με τις υπό ψήφιση αυτές τις μέρες διατάξεις για τα νηπιαγωγεία και την κατάργηση στην ουσία της ενισχυτικής διδασκαλίας και τις μετακινήσεις εκπαιδευτικών

Υ.Γ. 2: Η σύμπτωση της δήλωσης του υπουργού Παιδείας στη βουλή ότι δεν θα αλλάξει τελικά φέτος το σύστημα πρόσληψης των αναπληρωτών (αποτέλεσμα του δυναμικού συλλογικού αγώνα αναπληρωτών/αδιόριστων και μόνιμων εκπαιδευτικών, παρά τις

«τρικλοποδιές» του παλιού και νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού στις εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες και τους Συλλόγους) αλλά και ότι **δεν θα γίνουν ούτε τη φετινή χρονιά διορισμοί μονίμων εκπαιδευτικών**, με την έκδοση της εγκυκλίου για τον «Ενιαίο τύπο Ολοήμερου» δεν είναι μόνο χρονική και καθόλου τυχαία

Υ.Γ. 3: Καθόλου τυχαία επίσης δεν είναι η χρήση εδώ του όρου «δημιουργική λογιστική» για το χαρακτηρισμό της εκπαιδευτικής πολιτικής της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, όρου γνωστού από τα αλήστου μνήμης χρόνια του πρωθυπουργού του ΠΑΣΟΚ Κώστα Σημίτη

Ηλίας Ν. Σμήλιος, δάσκαλος